

ת"פ 70907/06/20 - מדינת ישראל נגד ניצן סויסה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 70907-06-20 מדינת ישראל נ' סויסה

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המאשימה:
נגד
הנאשמים:
ניצן סויסה

החלטה

1. לפני טענה מקדמית לבקשה לביטול כתב אישום מחמת טענה של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982. הגשת כתב אישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

כתב האישום:

2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, בתאריך 16.11.19 סמוך לשעה 12:30 נהג המתלונן ברכבו וכאשר הגיע לרחוב אורי צבי גרינברג בת"א, פגע ברכב בו נהג הנאשם. הנאשם יצא מרכבו, ניגש לשמשת הנהג ברכב בו נהג המתלונן, תפס אותו בצווארו והחל לטלטל אותו, הכה מכת אגרוף בשפתיו והורה לו לצאת מרכבו. בהמשך לכך איים עליו הנאשם. עוד המשיך ואחז הנאשם בחוזקה בחולצת המתלונן, גרם לשריטות ולאדמומיות בשפתו העליונה, צווארו וידיו וכן לקרע בחלק הקדמי של חולצתו. בנסיבות לעיל, איים הנאשם על עדה לאירוע העובדת בסמוך, אשר הבחינה במתרחש וניגשה לסייע למתלונן.

3. הנאשם הועמד לדין בגין העבירות הבאות:

איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

היזק לרכוש בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

תמצית טענות הצדדים:

4. ב"כ הנאשם טען כי יש לבטל את כתב האישום מחמת טענת הגנה מן הצדק. ב"כ הנאשם טען מספר טענות עיקריות כדלקמן:

א. הנאשם נחקר כחשוד בשלל עבירות, כאשר ביחס לעבירת ההיזק בזדון בה הנאשם כלל לא הוזהר.

ב. הנאשם נעדר עבר פלילי, נחקר במשטרה תחת אזהרה ומבלי שהחוקרת וידאה כי הבין את משמעות הוויתור על זכות ההיוועצות. לטענתו, טענת המשטרה לאפשרות קיומו של "וויתור משתמע" אינה מקובלת נוכח חשיבות הרבה של זכות ההיוועצות.

ג. בתיק קיימים מחדלי חקירה רבים אשר עליהם להוביל לביטול כ"א מחמת טענת הגנה מן הצדק. בין המחדלים נמנים מספר מקרים: חקירת הנאשם נמשכה פרק זמן לא ידוע, לא תועדה והוקלטה ולא נכתבה שעת סיומה, אי תפיסת המצלמה, אי חקירת עדים, אי גביית עדות ממצלמת הסרטון שהוצג לנאשם בחקירתו, אי חקירת המתלונן ואמו בחשד לשיבוש והשמדת ראיה, אי ביצוע פולגרף לנאשם, היעדר דו"ח מד"א, היעדר הקלטה ותמלול מד"א, היעדר הקלטה ותמלול 100, היעדר דוחות השוטרים הנוספים שהגיעו לאירוע.

5. ב"כ המאשימה טענה כי אין לקבל את טענות הנאשם. לטענתה מטרתה של דוקטרינת ההגנה מן הצדק היא הבטחת קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק והוגן. טענת הגנה מן הצדק מבוססת הן על השתק והן על שיקולים של צדק. עוד הוסיפה ואמרה כי יישום דוקטרינה זו יהיה רק במקרים נדירים ויצאי דופן והמקרה שלנו איננו כזה. ב"כ המאשימה התייחסה לטענות המבקש וענתה כדלקמן:

א. המקרה הנ"ל אינו נמנה בין המקרים הנדירים והחריגים המובילים לקבלת טענת הגנה מן הצדק.

ב. באשר לטענת המבקש בדבר הוויתור על זכות ההיוועצות, המשיבה טענה כי אין מקום לקבלה שהרי המבקש נשאל בנושא והוא אישר כי אינו מעוניין להיוועץ בעו"ד.

ג. באשר לטענה בדבר מחדלי החקירה ציינה התביעה כי עיון ובחינת חומר הראיות בתיק מעלה תשתית מפורטת ורחבה של העובדות והראיות הנדרשות המקימות את האירוע המתואר בכתב האישום. עוד הוסיפה וציינה כי באשר לטענה בדבר אי חקירת עדים מר איתן טפירו סרב להגיע למסור עדות וטען כי אינו רוצה להיות מעורב. באשר לטענות בדבר אי חקירת המתלונן בעבירת תעבורה טענה כי אין מקום לבחון עניין זה לעומקו, שהרי אין בכך בכדי להעלות או להוריד מהמיוחס למבקש ולאלימות שהפגין

כלפי המתלונן. באשר לאמו של הנאשם צוין כי בעת מסירת הסרטון לידי המשטרה הצהירה כי לא בוצע בו כל שינוי או עריכה.

דין והכרעה:

6. בתחילת הדברים, בית המשפט יציין כי דינה של הטענה בשלב הנוכחי להידחות, נוכח העובדה כי כולה במישור הראייתי ובהעדר שמיעת ראיות בית המשפט אינו יכול לקבוע דבר לגבי אמיתות וטיב הטענה. ב"כ הנאשם טען לעניין מחדלי החקירה והוויתור על זכות ההיוועצות, במיוחד כאשר המשיבה אינה מסכימה לטענות אלו, אינה מאפשרת הכרעה בהעדר שמיעת עדים ועיון בחומר הראיות הקביל בתיק שישמע מהלך ניהול התיק.

7. הטענה העיקרית אותה טען ב"כ הנאשם מתייחסת לדוקטרינת ההגנה מן הצדק. מטרת דוקטרינה זו הינה הבטחת קיומו של הליך פלילי ראוי, מוצדק והוגן. לאורך השנים דוקטרינה זו יושמה במקרים שונים וחריגים והביאה לכך שלא תיווצר סתירה מהותית בין עקרונות של צדק והגינות בניהול ההליך הפלילי לבין הצורך בהעמדה לדין ובניהול המשפט. בעניינו, אינני רואה שסתירה זו יכולה להתקיים. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ (י-ם) 4778/96 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'**, פ"מ תשנ"ט (3) 739 שם בית המשפט קיבל טענה זו מחמת אובדן ראיה, מקרה זה אינו דומה לעניינו שהרי טרם נשמעו ראיות בתיק. ב"כ הנאשם הוסיף והפנה לת"פ (פ"ת) 761/97 **מדינת ישראל נ' חברת חשמל ואח'** תקדין שלום טז 302, גם בפרשה זו בית המשפט קבע קביעות ראייתיות. בעניינו בהעדר הצגת חומר ראיתי כלשהו לא ניתן לקבוע קביעות שיפוטיות.

8. טענותיו של ב"כ הנאשם ישמרו לו לשלב שמיעת הראיות. ב"כ הנאשם יהיה רשאי לטעון טענותיו פעם נוספת לאחר שמיעת הראיות הספציפיות אליהן הפנה ב"כ הנאשם.

סוף דבר, אני מוצא לדחות את הטענה המקדמית בעניין הגנה מן הצדק.

מזכירות נא להודיע תוכן ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"א, 25 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.